

5. DUBNA 2009

KVĚTNÁ NEDĚLE

ČÍSLO 102

Příjemné překvapení...

S nadcházejícími velikonočními svátky se, milí přátelé, opět nemohu zbavit dojmu, že čas ubíhá velmi rychle: včera ještě půst a dnes už jásoť a veselí... Ze všedních, prostých a vážných dnů čtyřicetidenního postu se rázem ocitáme v atmosféře svátku a radosti. Snažili jsme se, a věřím, že poctivě, připravit na tyto největší křesťanské oslavy, dopřávali jsme si čas a nyní se jen v několika hodinách ocitáme přímo na vrcholu oslav. V takové situaci nás mohou snadno naplnit rozpaky, můžeme se cítit poněkud zaskočení a uvědomovat si vlastní nedostatečnost.

Faktem je, že Velikonoce jsou oslavou smrti a vzkříšení Krista. Obojí je v nich přítomno najednou, třebaže smrt a život nelze z našeho lidského pohledu spojovat. Bez smrti by však Velikonoce nebyly. Stejně tak naše lidská omezenost a slabost, ono překvapení, jsou dobrým a potřebným základem pro dar nového života.

Podobné pocity jistě vnímali i první svědkové Ježíšova zmrtnýchvstání: Marie Magdalena, ženy, apoštolové i učedníci jdoucí do Emauz. Všichni se v myšlenkách obírali událostmi Kristova hrozného odsouzení, jeho smrtí, uložením do hrobu a balzamováním jeho mrtvého těla; zdržovali se u Ježíšova hrobu – také oni byli víc spojeni se smrtí a nedovedli se vymanit z jejího sevření.

V překvapení nedělního rána, v nečekaném setkání s živým Ježíšem byli i oni naplněni rozpaky, obavami, cítili se překvapeni, protože skutečnost živého Krista byla něčím zcela novým. Všechno se seběhlo tak rychle, radost okamžitě vystřídal dny smutku, otevřel se

jim nový horizont. Novosti života projevující se ve skutečnosti zmrtnýchvstání se však nedá uvyknout, nelze ji zařadit do pozemských rozměrů, vždyť stále překračuje naše chápání. Tuto radost musí člověk zakoušet znovu a znovu a vnášet ji do každého tmavého koutu svého lidství. Skutečnost vítězství života nad smrtí je tak stále příjemným překvapením.

Milí přátelé, ze srdce přeji Vám i Vaším blízkým ono nečekané radostné překvapení, stále nové a oslovující, překračující smrt v jakékoli její podobě.

Požehnané Velikonoce!

P. Vladimír Málek

Jsme jedno tělo a jedna duše

Pastorační rada, zvaná též Svatovojtěžská rada, byla zvolena a jmenována v tomto složení: P. Vladimír Málek, jáhen Martin Opatrný, Barbora Vernerová, Vít Grec, Jiří Zavadil, Vladimír Verner, Martin Janeček, Michael Malkovský, Michal Ibl, Václav Fořt, Pavel Vopařil a Martina Hošková. Po abdikaci Martiny Hoškové na členství v radě hned po volbách byla do rady kooptována Martina Tesařová, zvolená na prvním nepostupovém místě.

Rada se poprvé sešla na své ustavující schůzi 9. března, bohužel bez Martiny Tesařové, protože nám trochu zaskřípala komunikace. Předsedou rady se z titulu své funkce stal P. Málek, místopředsedou byl zvolen Vladimír Verner a zapisovatelem Vít Grec. Poté jsme se usnesli, že zápisy ze schůzí budou zveřejňovány, jak vyvěšením v kostele, tak na kostelním webu. Proto vás nebudu zatěžovat detaily toho, o čem jsme jednali, ale spíš se pokusím přiblížit atmosféru naší první schůze.

Jakousi koulí u nohy zůstal nastupující radě projekt výstavby bezbariérového vstupu. Zarážející je především přístup vlastníka nemovitosti – správy majetku arcidiecéze. Že projekt nemíjí financovat je možná pochopitelné; potřebných sedm set tisíc je asi nad jeho síly. V tomto směru se blýská na lepší časy s příslibem přidělení účelových prostředků od městské části Praha 6. Tragikomicky ale působí například neadekvátní reakce správce majetku na přesazení dvou borovic, které je součástí plánu a bylo schváleno ve stavebním povolení. Díky dosavadním zkušenostem je proto potřeba, aby tento projekt byl i nadále sledován zástupci z našich řad. Těmi jsou architekt Jiří Zavadil a Josef Jelínek. Svatovojtěšská rada se bezbariérovým vstupem již dále nebude aktivně zabývat.

Všichni členové rady, staří, noví i staronoví, shodně vyjádřili svou ochotu zapojit se do konkrétních projektů a převzít za ně zodpovědnost. Z praxe všichni dobře víme, že bez jmenovité zodpovědnosti a bez osobního nasazení se nedaří věci dotahovat až do konce, stejně jako se nedaří je „jen“ udržovat při životě. Členové rady také, opět ve shodě, vyslovili očekávání, že vedení duchovní správy, tedy oba naši rektori, jasně sdělí svou představu o tom, kam má naše společenství dále směřovat, a jak tomuto směřování může být pastorační rada nápomocna.

Velice se nám zalíbil model, který představil Pavel Vopařil. Naše společenství je organizmus, jehož hlavou je kněz a jáhen, pastorační rada je páteří a jednotlivé aktivity a skupiny jsou údy jednoho těla. Na konci naší debaty se z celkem úhledného panáčka stala mnohoruká chobotnička, a to je teprve začátek!

Nebudu zde na malém prostoru vyjmenovávat úplně všechno o čem jsme mluvili. Diskuse byla názorově pestrá a obsáhla mnohá témata. Za základ jsme vzali pragmaticko-minimalistické konstatování, že i kdyby se nepodařilo

rozjet nic nového, bude úspěchem udržet při životě dosavadní rozjeté a fungující aktivity.

Zdá se totiž, že v řadě skupin a aktivit dochází ke generační krizi, dosavadní tahouni a vůdčí osobnosti postupně odcházejí a za nimi nepozorovaně vzniká vakuum. To je nejpatrnější u práce s mladší i starší mládeží, kterou všichni považujeme za velmi důležitou, a která nám všem velice leží na srdci. Větší informovanosti o dění a možnostech se bude věnovat redakce Vojtíka, ale bez iniciativy zdola a bez charismatických vedoucích se jen těžko hne z místa. Takže apel zejména na vás mladé, středo- i vysokoškoláky.

Naproti tomu děti jsou opečovávány velice dobře díky propracované koncepci vyučování náboženství, aktivitě Mindiánek, ale také díky nově se rodící aktivitě rodičů z boční lodi. První výsledky jste jistě v uplynulých nedělích zaznamenali. Neusněme však na vavřínech. Zdá se, že dnešní nabídky k trávení volného času u řady dětí zastiňují ty naše – kostelní. Uvědomme si však, že zde jde o víc než zájmový kroužek...

Důležitou součástí práce rady by měla být pastorační komunikace – vnitřní a vnější. Za největší příležitost v tomto směru považujeme hledání vhodné formy oslovení nevěřících v našem rajónu. Jsme obklopeni vysokými školami a sídlíme téměř v centru Dejvic, přesto tak trochu za rohem. Nemáme patent na rozum a rádi se necháme inspirovat i vašimi nápady a náměty.

Pastorační rada je tu právě (a především) pro vás. Budeme velice rádi, když se na nás budete obracet ve svých potřebách. A také vás prosíme: zahrňte nás do svých modliteb, abychom to, k čemu jsme se dobrovolně zavázali, dělali především s myšlenkou na růst společenství v Duchu a na jeho blahodárné působení dovnitř i navenek.

Vít Grec

Společenství naší farnosti pro mladé lidi

Léta běží a děti dorůstají. Odrostly věku, pro který je určena výuka náboženství, a samy děti nebo jejich rodiče se zajímají o to, kde mohou pokračovat. Proto jsme zmapovali současné aktivity, které jsou těmto mladým lidem v naší farnosti k dispozici.

Společenství Mindiánek

Na otázky odpovídal Michael Malkovský.

Společenství Mindiánek je určeno pro děti od šesti let, či ještě lépe, pro děti, které již začly chodit do školy, do čtrnácti let. Po dosažení tohoto věku se samozřejmě tito jedinci mohou začít podílet na vedení a přípravě programu.

S počtem členů je to poněkud problematictější. Na páteční schůzky obvykle chodí asi sedm dětí. Na akcích během roku je již účast vyšší a na letní tábor s námi jede leckdy i dvacet a více dětí.

Mindiánky se scházejí pravidelně v pátek od 16.30 do 18.00 u sv. Vojtěcha, a to konkrétně na jevišti za oponou. Již samozřejmě se staly podzimní a jarní výjezdy mimo Prahu a také letní tábor na začátku července.

Účelem pátečních schůzek je, aby se děti po týdnu stráveném ve škole takzvaně vyblbly, tudíž jsou na programu nejrůznější hry.

Nové děti samozřejmě rádi uvítáme! Stačí přijít v pátek v 16.30 na schůzku a kdokoliv ve zmíněných věkových mezích se k nám může přidat.

Společenství středoškoláků

Na otázky odpovídal Cyril Sedláček.

Původní věková hranice společenství byla od šestnácti let nahoru, v současnosti je trochu níže, asi od patnácti do 19–20let.

Dříve (asi před rokem) nás bylo více, kolem šesti, teď se scházíme tak čtyři, což je málo.

Scházíme se skoro každý čtvrtek v 19 hodin před kněžským seminářem v Thákurově ulici, schůzky jsou tak do půl deváté. Společenství vede bohoslovec Filip Foltán. S ním jdeme do Pastoračního střediska nebo na ohoz kostela, a povídáme si o Písmu, liturgických dobách, různých tématech.

Novým členům jsme samozřejmě otevření. Protože občas ve čtvrtek se schůzka nekoná, případní zájemci mohou kontaktovat mě nebo Jakuba Havlíka.

Spolcho u sv. Vojtěcha („VŠ společenství“)

Na otázky odpovídali Anna a Václav Fořtovi.

Jsmo otevření věřícím i nevěřícím mladým lidem, jak vysokoškolákům tak pracujícím. Věkově se pohybujeme v rozmezí 23–28 let, neznamena to ale, že mladším nebo starším dáme košem.

Aktivních je asi dvanáct členů, scházíme se ale různě, podle toho, jak máme čas. Většinou se nás sejde pět až sedm, což je oproti dřívějšímu pokles, příčinu vidíme ve světové hospodářské krizi :-).

Společenství se schází ve středu v 19.30 v našem kostele. Místo a čas srazu je ale závislé na programu – někdy navštívujeme jiné akce nebo jiná společenství.

Každé setkání má jiný charakter, podle toho, jak se předem společně domluvíme. Do programu zahrnujeme duchovní témata, přednášky a hosty, film, čajovnu, sdílení, meditace nad textem... Většinou je součástí setkání společná modlitba.

Pokud jde o zájemce, stačí jen podat prst (email, telefon) a my už vás kontaktujeme, rozesíláme si info s aktuálním programem. Kontakt: vfort@email.cz.

Hynek Krátký

Přečetli jsme za Vás...

Z řady publikací, které se tématicky vztahují k Velikonočním svátkům, zde chceme čtenářům představit (či připomenout) útlou knížečku Petra Píthy „Velikonoce“ obsahující osm nedlouhých úvah, věnovaných jednotlivým aspektům svátků. Z poslední úvahy vybíráme dva úryvky věnované zvyku velikonoční pomlázky a zvyku misky s naklíčeným obilím.

Původ tohoto nepokrytě erotického rituálu zdá se být očividný. Jde o ozvuk jarních slavností promiskuity. Symbolika však ukazuje na to, že toto chápání pomlázky je povrchní a ploché. Je převedeno právě jen na erotický prvek. Pokusme se tedy pochopit pomlázku plněji. Všimněme si především pomlázky samotné. Je z vrbového proutí. Vrby působí vždy dojmem starého stromu. Často to také staré stromy jsou. Jedním z prvních příznaků probouzející se přírody je u nás to, že dlouhé pruty vrby zežloutnou. V slunečním svitu jsou zlaté. Zlatý prut z vrby-šařeny je chápán jako sluneční paprsek. Dotyk slunečního paprsku dává vegetaci vzrůst, otevírá život, probouzí. Šlehnutí zlatým proutkem mělo rituálně magickou moc. Neslo život, vracelo zdraví, přinášelo plodnost. Hospodář na počátku jara šlehl vše, co mělo rodit, otrokyni, jalůvku a hroudu polí. Klepal vlastně na schrány života. To, že výkupným je vajíčko, ukazuje rovněž k tomu, o čem jde. Všechno ženské včetně země živitelky je poslušno tomuto světelnému vyznání: milovat, rodit, růst.

Oblíbenou velikonoční ozdobou je mísa či ošatka s naklíčeným obilím. Občas je to i naklíčená čočka. Toto oseníčko má dávný původ. Je to Adonisova zahrádka. Adonis byl sličný mladík, do něhož se zamilovala sama řecká bohyně lásky Afrodité. I ona však měla osudem určeno pocítit mučivost lásky. Její miláček byl zabit zuřícím kancem. Afrodité se podobně jako Déméter dovolávala práva u Dia, a rovněž dosáhla pouze toho, že se k ní Adonis na část roku směl vracet. Jeho předčasná smrt

a návrat symbolizoval rolníkům osud zasetých ozimů. Ty na podzim na čas vzejdou, ale pak je zalehne sníh. Na jaře znovu vyrazí. Adonisovy zahrádky byly původně zvykem vánočním, což více odpovídalo řecké báji, a stály vedle rozkvetlých barborek proti vánočnímu stromku. Později přesunuly se k velikonočním a slouží jako symbol jarního probuzení.

Vybral a přepsal Hynek Krátký

Tip na letní dovolenou

Nabízíme pobyt v Chorvatsku, vhodný pro rodiny s dětmi, na ostrově Pag, v malé vesnici Dražica. Končí tam silnice, ale je tam kostel, obchod, pekárna a několik hospůdek a kaváren. Dům je nad zálivem, pár metrů od moře. Domáci – Ljubo a Katarina – jsou velmi milí a abnormálně pohostinní. Ljubo vás provede na člunu kolem zálivu, bere děti s sebou na ryby, zdarma půjčuje dva kajaky. Dojede s vámi na trh pro ryby a ugriluje vám je. Katarina udržuje dům v perfektní čistotě. Na zahradě je hřiště na petanque. Psi mají vstup zdarma. Koupání u domu nebo na blízké pláži, kam lze dojít pouze pěšky (7 minut), popř. mnoho pláží okolo na dojezd autem. Ostrov je velmi různorodý – najdete tu písčité i kamínkové pláže, divoké i s tobogany, bílé skály i olivové háje. Turistické centrum Novalja je 10 minut cesty autem.

Možnosti ubytování: 2 apartmány + 6 pokojů, každý s vlastní koupelnou a WC. K dispozici společná kuchyně s jídelnou a velká terasa porostlá zelení, 3 ledničky, myčka, 2 kuchyňské linky, dobře vybaveno. Celkem pro cca 30 osob. Cena 16 € dospělý, děti do 10 let polovic, do 2 let zdarma. U vícedětných rodin možnost domluvit slevu. V červnu a září slevy 15–20 %. Klimatizace za příplatek.

Podrobnější informace:

telefon: 777 00 33 99

mail: kuf@proenvi.cz

Kateřina Kufová

Zpráva o středečních postních zastaveních

Kdo si dokázal najít v této postní době trochu času a zastavil se u Svatého Vojtěcha ve středu večer, rozhodně nezalitoval. Během čtyř zastavení, o které se v přednáškovém cyklu dělila Kateřina Lachmanová s Alešem Opatrným, jsme se mohli postupně dozvídat i promýšlet mnohá témata, která souvisejí s nadcházejícími svátky – Velikonocemi – i s naším mnohdy (ne)křesťanským přístupem k sobě samému a druhým. Katka Lachmanová ve své první promluvě, kterou nazvala „Na cestě obrácení“, hovořila především o tom, jak často nejsme schopni pustit Ježíše do všech záležitostí našeho života, do našich srdcí, jak je třeba uvolnit místo, aby Ježíš mohl v našich životech konat ty věci, kvůli kterým si nás zavolaal. I v dalším zamyšlení s názvem „Jak žít křesťansky v neideálním světě“ mně utkvěla myšlenka, abychom byli schopni podívat se na sebe realisticky: abychom se nepřeceňovali, ale také nepodceňovali, a dokázali využít všech svých „rezerv“. Aleš Opatrný nepatrně nadlehčil – a možná mnohým přítomným znovu zpřístupnil – svátost smíření v zamyšlení nazvaném „Svátost smíření – radost nebo

trýzeň?“. Víme, že Katka Lachmanová má dar podívat se na věci života „jinak“, než jsme si postupně navykli. Otcovsky moudrý nadhled a humor Aleše Opatrného jistě dobře znáte a na samotný závěr cyklu jste se mohli vydat na jeho zamyšlení nazvané „Velikonoce – prožít či přežít?“.

Jana Klepková

Šotek řádil

Do přípravy minulého čísla Vojtíka se nezvaně angažoval tiskařský šotek. Ukradl sice jenom dvě písmenka (respektive číslice), ale bohužel na tom nejhorším místě, a to ve zprávě o ekonomické situaci kostela. Za chybu se omlouváme a tabulku přetiskujeme opravenou znovu.

Příjmy celkem	764 568 Kč
sbírky	290 137 Kč
sbírky k odeslání.....	86 094 Kč
dary	388 337 Kč
Výdaje celkem	870 303 Kč
materiál	250 883 Kč
opravy	132 419 Kč
služby.....	328 040 Kč
sbírky odeslané.....	86 094 Kč
dary	72 867 Kč

Stručně...

- Rádi bychom, aby se obnovila funkce ostiářů, kteří před a při nedělních mších dohlížejí nejen na šatnu, ale i na to aby všichni našli své místo v kostele, aby nově příchozí nezabloudili a aby se z předsíně a přilehlých prostor nestal perský trh. Hledáme proto dobrovolníky – muže i ženy – a zejména někoho, kdo by se chopil organizace této užitečné služby. Přihlásit se můžete u kteréhokoliv člena Svatovojtěšské rady.
- Na prodloužený víkend 30. 4. – 3. 5. chystají Mindiánky jarní výpravu mimo Prahu.
- V sobotu 4. 4. proběhlo další školení ministrantů, zprávu přineseme v dalším čísle.

- Zkouška sboru na velkopáteční vigilií a Velikonoce a rozpis služeb zpěváků se koná na Květnou neděli v šest hodin večer u Hošků (Českomalínská 47).
- Členové našeho společenství připravující Dětské listy (další info přineseme v příštím čísle) vítají vaši pomoc. Potřebujeme také kytaristy (i příležitostně) k zapojení do nedělních produkcí. O podrobnosti si pište na vojtaforchildren@seznam.cz.
- Další modlitba Taizé proběhne u sv. Vojtěcha 17. 4. ve 20 hodin.
- ČKA Praha 6 zve na besedu s poslankyní Evropského parlamentu paní MUDr. Zuzanou Roithovou na téma „Komu patří budoucnost – Evropě nebo Asii?“. Přednáška se koná v budově KTF v Thákurově ulici v místnosti P6 v úterý 7. 4. od 17.30 hodin.
- Česká biskupská konference stanovila, že dne 19. 4. proběhne sčítání přítomných na bohoslužbách. Způsob bude obdobný jako posledně (každý obdrží lístek, na kterém se základní informace pro sčítání vyznačí natrhnutím lístku). Úprava lístků proběhne společně v závěru mše, takže prosíme vydržte až do konce.
- Příprava stavby bezbariérového vstupu do našeho kostela postupuje velmi dobře. Starosta Prahy 6 přislíbil 600 000 Kč a dárce zbytek potřebné částky. Ze čtyř nabídek je nejvýhodnější nabídka pana Fajstavra, který opravoval farní kostel sv. Matěje. Všichni si přejeme, aby pan Michael Bořkovec mohl co nejdříve přestřihnout pásku a vjet na vozíčku po rampě do kostela!

Svatý týden u svatého Vojtěcha 2009

5. 4.	Květná neděle	10.00	mše svatá s průvodem s ratolestmi
9. 4.	Zelený čtvrtek	19.30	mše svatá na památku Večeře Páně
10. 4.	Velký pátek	17.00	obřady na památku Umučení Páně
11. 4.	Bílá sobota	8.00	modlitba se čtením a ranní chvály
		8.30	složení vyznání víry, obřad Efeta, volba křestního jména a mazání olejem katechumenů
		21.00	velikonoční vigilie
12. 4.	Zmrtvýchvstání Páně	10.00	mše svatá – žehnání pokrmů
13. 4.	Pondělí velikonoční	10.00	mše svatá

Příležitosti ke svátosti smíření

Svátost smíření je možné přijmout každou neděli přede mší (od 9.12 do 9.45) a v následujících termínech:

6. 4.	pondělí	18.00	dospělí
8. 4.	středa	18.00	dospělí
11. 4.	sobota	9.00	dospělí (do 11.00)

Informační tisk duchovní správy u sv. Vojtěcha, Kolejní 4, Praha 6. Pro vlastní potřebu.

REDAKCE: Vít Grec vit@grec.cz
 Jana Klepková jana.klepkova@centrum.cz
 Hynek Krátký hkratky@upcmail.cz

Jim odevzdávejte příspěvky. Za obsah odpovídá redakce.

Vojtík na webu: www.sv-vojtech.eu/vojtik. Náklad na výrobu čísla je 4 Kč.